

Dosarul nr. 1r-234/23
Buiucani
1-20136914-02-1a-16052023
Svetlana

Judecătoria Chișinău, sediul
Judecător Garștea-Bria

D E C I Z I E
În numele Legii
(dispozitiv)

14 iunie 2023
Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău
Având în componența sa:
Președintele ședinței de judecată
Judecători

mun. Chișinău

Mânăscurtă Igor
Teleucă Stelian și Robu

Oxana

Cu participarea:

Procurorului *****
Avocatului *****
Inculpatului *****

judecând în ședință de judecată publică *recursul procurorului în Procuratura Anticorupție ***** și recursul avocatului ***** în interesele inculpatului ****** declarate împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 18 aprilie 2023, în cauza penală privind învinuirea lui:

*****, născut la ***** în or. *****, *****, cetățean al Republicii Moldova, celibatar, fără persoane la întreținere, supus militar, fără grad sau titluri speciale, fără antecedente penale,

pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), 324 alin. (4) Cod penal.

Procedura de citare legal executată.

Călăuzindu-se de prevederile art. 449 alin. (1) pct. 2) lit. c), art. 417-418 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău, -

D E C I D E :

Admite *recursul procurorului în Procuratura Anticorupție ***** și recursul avocatului ***** în interesele inculpatului ******, declarate împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 18 aprilie 2023, casează sentința atacată integral, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de fond în alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul pronunțării.

Președintele ședinței

Mânăscurtă Igor

Judecător

Robu Oxana

Judecător

Teleucă Stelian

Dosarul nr. 1r-234/23
Buiucani
1-20136914-02-1a-16052023
Svetlana

Judecătoria Chișinău, sediul
Judecător Garștea-Bria

D E C I Z I E
În numele Legii

14 iunie 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău

Având în componența sa:

Președintele ședinței de judecată

Judecători

Mânăscurtă Igor
Teleucă Stelian și Robu

Oxana

Cu participarea:

Procurorului

Avocatului

Inculpatului

judecând în ședință de judecată publică *recursul procurorului în Procuratura Anticorupție ***** și recursul avocatului ***** în interesele inculpatului ****** declarate împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 18 aprilie 2023, în cauza penală privind învinuirea lui:

*****, născut la ***** în or. *****, *****, cetățean al Republicii Moldova, celibatar, fără persoane la întreținere, supus militar, fără grad sau titluri speciale, fără antecedente penale,

pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), 324 alin. (4) Cod penal.

Cauza s-a aflat în procedură:

- în instanța de fond: 12.11.2020 – 18.04.2023;

- în instanța de apel: 16.05.2023 – 26.06.2023.

Procedura de citare legal executată.
Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău,-

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 18 aprilie 2023, s-a încetat procesul penal de învinuire a lui***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (2), 324 alin. (4) Cod penal, în temeiul art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, pe motiv că există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

Măsura preventivă în privința lui***** la momentul emiterii hotărîrii nu a fost aplicată.

S-a ridicat măsura asiguratorie – sechestrul aplicat pe suma de 100 (una sută) euro, cu restituirea acestora proprietarului legal*****.

2. *Pentru a se pronunța în cauza dată, instanța de fond a constatat că, de către organul de urmărire penală, potrivit rechizitoriului,***** a fost învinuit în faptul că, deținând în baza ordinului nr. 126 EF din 18 octombrie 2010, emis de șeful Serviciului Protecției Civile și Situații Excepționale al MAI, funcția de specialist principal al Secției Supraveghere Normativă în construcție a Direcției Salvatori și Pompieri a Serviciului Protecției Civile și Situații Excepționale al MAI, în grad special – locotenent s/salvare, fiind în conformitate cu prevederile art. 123 alin. (2) din Codul penal, persoană publică, contrar obligațiilor și restricțiilor impuse de funcția deținută, punând în pericol stabilitatea instituției în cadrul căreia activează și dând dovadă de lipsă de integritate, acționând contrar principiilor statului de drept,*

- ignorând prevederile art. 6¹ alin. (1) din Legea cu privire la prevenirea și combaterea corupției, nr. 90 din 25.04.2008, conform căroră funcționarilor publici le este interzis să solicite sau să accepte cadouri, servicii, favoruri, invitații sau orice alt avantaj, destinate lor personal sau familiei lor, dacă oferirea sau acordarea acestora este legată, în mod direct sau indirect, de îndeplinirea atribuțiilor de serviciu,

- contrar prevederilor art. 42 lit. e) din Legea privind Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, nr. 93-XVI din 05.04.2007, conform căroră colaboratorii Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale este obligat să execute cu conștiinciozitate datoria lor profesională,

- contrar prevederilor art. 22 alin. (1) lit. a), b), d), f), g) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158-XVI din

04.07.2008, conform cărora funcționarul public este obligat să respecte Constituția RM, legislația în vigoare, să respecte cu strictețe drepturile și libertățile cetățenilor, să îndeplinească cu responsabilitate, obiectivitate și promptitudine în spirit de inițiativă și colegialitate toate atribuțiile de serviciu, să respecte normele de conduită profesională prevăzută de lege, să respecte regulamentul intern,

a pretins și a primit prin intermediul lui ***** de la ***** mijloace bănești ce nu i se cuvin în sumă de 2200 lei, echivalentul a 100 Euro, în următoarele împrejurări:

În perioada 09 – 20 decembrie 2016, ***** , având spre examinare cererea SRL „Sevacons” cu privire la coordonarea și avizarea proiectului de gazificare AGI 160/113/01-10-1 pentru obiectivul „Complex locativ cu obiective de menire social-culturală din stradela Studenților 17A”, sub pretextul că blocul în cauză are probleme și anume necorespunderea spațiului unde este amplasat cazanul cu gaz natural cu tiraj forțat, refuza coordonarea și avizarea proiectului de gazificare AGI 160/113/01-10-1 într-un termen mai restrâns decât termenul prevăzut de Regulamentul privind prestarea serviciilor publice în domeniul apărării împotriva incendiilor aprobat prin ordinul Serviciului protecției civile și Situații Excepționale nr. 170 din 13.08.2014.

În continuare, în perioada indicată, zi nestabilită de organul de urmărire penală, ***** , exercitând funcția de șef al Secției apărare împotriva incendiilor a detașamentului salvatori și pompieri Buiucani al DSE mun. Chișinău a SPC și SE al MAI, deținând și el apartament în blocul locativ amplasat în mun. Chișinău, stradela Studenților 17A, construit de compania SRL „Sevacons”, dorind să-l ajute pe ***** pentru a fi conectat blocul locativ la rețeaua de gaze naturale până la 31 decembrie 2016, care era condiționat de coordonarea și avizarea proiectului de gazificare, a intervenit pe lângă ***** , cu rugămintea de a urgenta examinarea cererii de coordonare și avizarea proiectului de gazificare AGI 160/113/01-10-1 într-un termen mai restrâns decât termenul prevăzut de Regulamentului privind prestarea serviciilor publice în domeniul apărării împotriva incendiilor.

Astfel, în cadrul discuției avute, ***** , pentru urgentarea examinării cererii SRL „Sevacons” într-un termen mai restrâns, precum și pentru avizarea și coordonarea proiectului de gazificare, a pretins de la ***** directorul SRL „Sevacons” prin intermediul lui ***** mijloace bănești ce nu i se cuvin în mărime de 100 Euro (echivalentul a 2 127 lei conform ratei oficiale medii de schimb a BNM pentru perioada dată).

Despre faptul că ***** pretinde mijloace bănești ce nu i se cuvin în mărime de 100 Euro, (echivalentul a 2 127 lei conform ratei oficiale medii de schimb a BNM pentru perioada dată), pentru urgentarea examinării cererii SRL

„Sevacons” într-un termen mai restrâns, precum și avizarea și coordonarea proiectului de gazificare, ***** a comunicat directorului SRL „Sevacons” ***** , ultimul fiind de acord, acceptând de a transmite mijloacele bănești pretinse, doar după ce va primi proiectul coordonat.

Aproximativ la 21 decembrie 2016, ***** s-a întâlnit cu ***** în mun. Chișinău, în adiacentul sediului Direcției Salvatori și Pompieri a SPC și SE al MAI, amplasat pe str. Iacob Hîncu 3, unde conform înțelegerii avute, ***** a transmis din bani personali suma de 2 200 lei, echivalentul a 100 euro, iar ***** a primit suma anterior pretinsă, precum și a transmis către ***** proiectul de gazificare nr. AGI 160/113/01-10-1, coordonat și avizat.

În aceeași zi, ***** s-a întâlnit cu administratorul SRL „Sevacons” ***** și i-a transmis proiectul de gazificare nr. AGI 160/113/01-10-1 avizat și coordonat, iar ***** , a dat lui ***** suma de 100 euro, în bancnote a câte 50 Euro, echivalentul a 2200 lei, bani anterior pretinși și primiți de *****.

De către organul de urmărire penală acțiunile sus-descrie ale lui ***** au fost încadrate juridic în baza art. 42 alin. (2), 324 alin. (4) Cod penal – *săvârșirea prin participație a coruperii pasive, după următorii indici: pretindere și primire prin mijlocitor, de către o persoană publică de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine, pentru a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, săvârșite în proporții care nu depășesc 100 unități convenționale.*

Astfel, instanța de fond a pronunțat sentința sus-indicată.

3. Nefiind de acord cu sentința sus-indicată procurorul în *Procuratura Anticorupție ******, în termenul legal a atacat-o cu recurs, solicitând casarea sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 18 aprilie 2023, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care să fie recunoscut vinovat ***** de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) din Codul penal, cu încetarea procesului penal în privința ultimului în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

În motivarea cererii de recurs înaintate acuzatorul de stat a invocat că, sentința de încetare din 18.04.2023, în temeiul art. 391 alin. (1), pct.6) Cod de procedură penală, pronunțată de instanță este ilegală, contravine normelor procesual penale a RM și a probelor examinate și administrate în instanța de judecată și în consecință ea urmează a fi casată or,

urmărirea penală în cauza nr. 2017550008 a fost începută la 06 februarie 2017, de către organul de urmărire penală al Serviciului Protecție Internă și Anticorupție al Ministerului Afacerilor Interne, conform elementelor componente de infracțiune prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal, pe faptul coruperii pasive, săvârșită de două sau mai multe persoane, săvârșită cu extorcare.

În conformitate cu prevederile art. art. 6, pct.37¹), 53¹ alin.(2), lit. i), 270 alin. (1), pct. 1), lit. g) și alin.(4) Cod de procedură penală, la data de 07.02.2017 a fost retrasă, prin ordonanță motivată, cauza penală nr. 2017550008 de la un organul de urmărire penală al Serviciului protecție internă și anticorupție al MAI și transmisă pentru exercitare, Procuraturii Anticorupție, iar la 09.02.2017, de către Procurorul General al RM a fost dispusă efectuarea urmăririi penale pe cauza penală, unui grup de urmărire penală.

Analizând *stricto sensu* sentința nominalizată a instanței de judecată în această cauză penală, constată, că instanța a ignorat prevederile legii și actelor normative subordonate legii la întocmirea acestui fel de documente, circumstanțe care trezește dubii părții acuzării referitor la acest fel de hotărâre adoptată de către instanța de judecată.

Nu ar stârni dubii în acest caz, dacă într-adevăr probele prezentate de partea acuzării ar fi fost analizate de către instanță în conformitate cu prevederile art. 101 din Codul de procedură penală, adică din *punct* de vedere al pertinentei, veridicității, utilității acestora.

Menționează că pe parcursul procesului penal drepturile procesuale ale inculpatului au fost respectate, acțiunile de urmărire penală s-au efectuat în conformitate cu prevederile legislației în vigoare, normele internaționale și practica Curții.

De asemenea, în cazul în care legislația procesual penală a prescris, acțiunile procedurale în cauza penală au fost supuse controlului ierarhic din partea judecătorului de instrucție sau, după caz a instanței de recurs, nefiind stabilite abateri și erori procesuale. Presupusele încălcări invocate de către apărare nu au aici un fundament juridic sau probatoriu.

Potrivit art. 324 alin. (4) Cod penal *acțiunile prevăzute la alin. (1), săvârșite în proporții care nu depășesc 100 unități convenționale, se pedepsesc cu amendă în mărime de la 1000 la 2000 unități convenționale și cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de pînă la 5 ani.*

Totodată, potrivit prevederilor art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, se prevede, că „Persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare”.

Potrivit prevederilor art. 16 alin. (3) Cod penal, infracțiunea prevăzută la art. 324 alin. (4), din Codul penal, incriminată inculpatului ***** Taigat, face parte din categoria celor ușoare.

Astfel, ținând cont de prevederile citate supra consideră, că inculpatul***** urmează a fi liberat de răspundere penală, așa cum din momentul comiterii infracțiunii au expirat mai mult de 2 ani.

3.1. De asemenea, nefiind de acord cu sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 18 aprilie 2023, recurs în termen a înaintat *avocatul ***** în interesele inculpatului ******, solicitând casarea acesteia și adoptarea unei noi decizii prin care ******* învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), art. 324 alin. (4) Cod penal să fie achitat și reabilitat.

În motivarea cererii de recurs a invocat următoarele motive:

- instanța de fond a apreciat eronat starea de fapt cu privire la pretinsa nulitate a Ordonanței /de începere a urmăririi penale/ din data de 06.02.2017 pe motiv de încălcare a regulilor de competență după materie a organului de urmărire penală.

- potrivit dispozițiilor art. 7 alin. (9) din Codul de procedură penală: „Deciziile Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție pronunțate ca urmare a examinării recursului în interesul legii sunt obligatorii pentru instanțele de judecată în măsura în care situația de fapt și de drept pe cauză rămâne cea care a existat la soluționarea recursului.”

Subsecvent, în acord cu Decizia Plenului Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 07 mai 2013 (Dosarul nr. 4-Iril-I/2013): „Se stabilește că nu poate fi încetat procesul penal în baza art. 391 alin. (1) pct. 6) CPP. din motiv că s-a încălcat competența organului de efectuare a urmăririi penale. circumstanța care exclude sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală”.

Totodată, conform pct. 6 din aceeași decizie, referitor la aprecierea circumstanțelor care condiționează excluderea urmăririi penale, Plenul a indicat că acestea trebuie să fie prevăzute expres de lege, așa cum este indicat în textul art. 275 pct. 9) CPP.

În același timp, cu titlu *de exemplu*, Plenul a exemplificat că o circumstanță, care exclude pornirea și tragerea la răspundere penală a persoanei, va exista atunci când în ședința de judecată se va stabili că aceasta, potrivit art. 165 alin. (4) CP, art. 206 alin. (4) CP, este victima traficului de ființe umane, ori infracțiunea este săvârșită de reprezentanții corpului diplomatic ai statelor străine sau de alte persoane care, potrivit art. 11 alin. (4) CP, nu se supun jurisdicției penale a Republicii Moldova.

În scopul interpretării circumstanțelor la care se referă art. 275 pct. 9) din CPP, Plenul a indicat că „prin existența altor circumstanțe”, care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală se vor avea în vedere și cazurile prevăzute de art. 57-58, art. 217 alin. (5), art. 325 alin. (4) CP, care prevăd expres liberarea persoanei de răspundere penală în cazul prezenței anumitor circumstanțe.

Din economia dispozițiilor art. 391, 275 CPP, Plenul a conchis că, cazul de încălcare a competenței de efectuare a urmăririi penale de către un alt organ

decât cele prevăzute de art. 266 - 270 CPP, nu constituie temei de încetare a procesului penal. Cu atât mai mult că nici normele vizate în conținutul lor, dar și art. 271 CPP, referitor la obligarea organelor respective de a-și verifica competența, nu conțin indicația că o eventuală efectuare a urmăririi penale, de către un alt organ decât cel prevăzut de lege, trebuie să se soldează cu adoptarea unei soluții de încetare a procesului penal.

Astfel, Plenul Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție a concluzionat că soluțiile instanțelor de judecată de încetare a procesului penal în temeiul art. 391 alin. (1) pct. 6) CPP, ca urmare a nerespectării regulilor de competență la efectuarea urmăririi penale, sânt nejustificate.

Instanța de judecată a apreciat eronat faptul pretinsei nulități a ordonanței de începere a urmăririi penale din 06.02.2017 în calitate de circumstanță care condiționează excluderea urmăririi penale în cauza penală 2017550008, gestionată de Procuratura Anticorupție;

- instanța de judecată a aplicat incorect dispozițiile art. 251 alin. (2) din CPP, enunțând eronat nulitatea absolută a Ordonanței de începere a urmăririi penale din 06.02.2017;

- în sentința contestată nu se regăsesc motivele pe care a fost întemeiată soluția instanței de judecată de a nu examina chestiunile imperativ menționate, în special **dacă a avut loc fapta** de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul.

Astfel, stabilirea existenței/inexistenței faptei reprezintă chintesența procesului penal și garantează faptul că părțile au fost auzite la examinarea cauzei. La caz, instanța de judecată urma să respecte consecutivitatea legal stabilită și să pună la baza sentinței acele circumstanțe constatate cu desăvârșire privitor la existența faptei și la vinovăția inculpatului.

Prin pronunțarea sentinței de încetare a procesului penal instanța de judecată nu a aplicat prevederile referitoare la deliberarea și adoptarea sentinței, în special a articolului art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, or această soluție de achitare era și este unica corectă în opinia apărării, reieșind din circumstanțele cauzei.

Consideră că instanța de fond a ajuns la concluzia greșită privind încetarea procesului penal în cazul cercetat, fără ca să se expună asupra circumstanțelor concrete ale cauzei și probelor administrate în cadrul urmăririi penale pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, îndeosebi, instanța de judecată nu a clarificat primul element esențial în consecutivitatea chestiunilor ce urmau a fi soluționate - dacă a avut sau nu loc fapta pretins săvârșită de inculpat.

Reieșind din situația apreciată de instanța de judecată se concluzionează ilegalitatea sentinței de încetare a procesului penal, or nu au fost respectate

rigorile prevăzute pentru obiectul deliberării, nefiind examinate chestiunile de fapt și de drept în scopul stabilirii existenței preținsei fapte prejudiciabile;

- potrivit materialelor cauzei, ședința preliminară în cauza penală de învinuire a lui *****, potrivit încheierii instanței de judecată, a avut loc de facto la data de 03.06.2021. În cadrul ședinței menționate, atât partea acuzării, cât și partea apărării nu au invocat careva temeiuri pentru suspendarea sau încetarea procesului penal, fiecare parte solicitând plenar examinarea cauzei în procedură generală.

În același timp, la etapa ședinței preliminare partea apărării a solicitat examinarea plângerii din 02.11.2020, depuse la etapa terminării urmăririi penale, care fusese remisă conform competenței din adresa Procuraturii Anticorupție în adresa instanței de fond.

Cu referire la aspectul menționat, instanța de judecată a respins examinarea plângerii menționate, motivând protocolar că aceasta va fi examinată ulterior după cercetarea probelor pentru a nu fi prejudiciat fondul cauzei.

Însă potrivit art. 345 alin. (4) din CPP: „în ședința preliminară se soluționează chestiunile privind:

- 1) cererile și demersurile înaintate, precum și recuzările declarate;
- 2) lista probelor care vor fi prezentate de către părți la judecarea cauzei;
- 3) trimiterea cauzei după competență sau, *după caz. încetarea*. totală sau parțială, *a procesului penal*;
- 4) suspendarea procesului penal;
- 5) fixarea termenului de judecată;
- 6) măsurile preventive și de ocrotire.”

Totodată, potrivit art. 350 alin. (1) CPP: „Dacă în ședința preliminară s-au constatat temeiurile prevăzute în art.332, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă”.

Drept concluzie, instanța de judecată a ignorat prevederile menționate, or aceasta nu s-a expus în sentință asupra plângerii din data de 02.11.2020 și a încetat procesul penal după examinarea integrală a fondului, nu la faza ședinței preliminare;

- instanța de judecată, examinând și administrând integral probatoriul cauzei deferite, nu a întemeiat sentința în acord cu dispozițiile art. 101 alin. (1) CPP, în ceea ce privește aprecierea probelor în privința admisibilității și temeiniciei acestora. Drept consecință, sentința contestată este neîntemeiată;

- din soluția oferită de instanța de judecată, atât în partea descriptivă, cât și din partea dispozitivă nu este certă motivarea adoptării soluției de încetare a procesului penal, în defavoarea soluției de achitare.

Chiar dacă în partea descriptivă instanța de judecată indică asupra faptului că vinovăția lui ***** ne fiind constatată, în ceea ce privește ridicarea măsurii

asigurătorii privind sechestrul aplicat pe suma de 100 euro, cu restituirea acestora proprietarului legal*****, instanța de judecată a omis să se expună motivat asupra faptului respingerii alegațiilor părții apărării de achitarea a inculpatului pe motivul lipsei faptei infracționale,

- a fost combătută acuzația privind refuzarea coordonării or conform procedurii prestabilite, în cazul refuzului coordonării documentației de proiect, în adresa solicitantului se emite răspuns oficial întocmit în formă scrisă, pe blankul instituției, semnat de șeful Direcției salvatori și pompieri, ceea ce se poate confirma foarte simplu din analiza cererilor examinate de ***** în perioada vizată.

Refuzul coordonării nu corespunde realității, or acest fapt se probează prin lipsa unor scrisori oficiale în adresa solicitantului și declarațiilor lui ***** în cadrul ședinței de judecată, care a comunicat că a coordonat fără obiecții documentația de proiect menționată;

- în conformitate cu prevederile pct. 38 din Regulamentul privind prestarea serviciilor publice în domeniul apărării împotriva incendiilor, aprobat prin Ordinul Serviciului Protecției civile și Situațiilor Excepționale nr. 170 din 13.08.2014, termenul de examinare a documentației de proiect, cu întocmirea și remiterea răspunsului, nu va depăși 30 zile lucrătoare.

În cererea privind coordonarea documentației de proiect (Voi. III, f.d. 92) a proiectului de gazificare AGI 160/113/01-10-1 nu a fost indicată o careva solicitare de examinare de urgență a acestei documentații și nici nu a fost depusă o altă careva cerere privind examinarea într-un termen mai restrâns a documentației de proiect de către SRL „Sevacons”.

Respectiv, cererea a fost depusă la data de 09.12.2016 și finisată examinarea la data de 20.12.2016, adică într-un termen rezonabil (12 zile calendaristice/8 zile lucrătoare), având în vedere și faptul indicației verbale a conducerii cu privire la finisarea examinării materialelor în gestiune până la finele anului 2016.

Respectiv, pretinsa încălcare cu privire la urgentarea examinării nu este susținută de careva probe, cererea menționată a fost examinată în timp rezonabil, totodată ținându-se cont și de prevederile art. 8 alin. 1 din Legea nr. 190/1994 cu privire la petiționare, care prevedea că *petițiile se examinează de către organele corespunzătoare în termen de 30 de zile lucrătoare, iar cele care nu necesită o studiere și examinare suplimentară - fără întârziere sau în termen de 15 zile lucrătoare de la data înregistrării;*

- instanța de fond nu a dat nici o apreciere legală situației, or SRL „Sevacons” nici nu a solicitat examinarea urgentată a cererii și nici nu au achitat taxa pentru examinarea cererii de îndată ce au primit rechizitele și suma, or examinarea cererilor avea loc după achitarea serviciilor cu plată, în speță pentru

serviciile de coordonare a documentației de proiect, acestea au fost achitate la data de 14.12.2016 (voi. III, f.d. 103), pe când bonul de plată a fost emis încă la data depunerii cererii, adică la data de 09.12.2016, astfel, alegațiile cu privire la necesitatea urgentării sunt neîntemeiate, or SRL „Sevacons”, fiind cointereseată în celeritatea examinării avea să achite serviciile respective într-un termen mai restrâns;

- susține că SRL „Sevacons” nu avea de ce să ceară examinarea cererii sale privind coordonarea documentației proiectului de gazificare AGI 160/113/01-10-1 în termen mai restrâns pentru că nu avea la acel moment actul cercetării stării tehnice a coșurilor de fum și canalelor de ventilație, iar cererea pentru obținerea actului cercetării stării tehnice a coșurilor de fum și canalelor de ventilație a fost depusă abia la data de 18.07.2017, ulterior repetat la data de 04.08.2017 (Voi. VI, f.d. 183-190). Din alt punct de vedere, conform răspunsului SRL „Chișinău GAZ” nr. 2416 din 28.10.2022 în adresa lui ***** se infirmă alegația acuzării privind condiționarea coordonării de conectarea la rețeaua de gaze naturale prin faptul că blocul locativ din adresa menționată a fost conectat la rețeaua de gaze naturale la data de 01.12.2017, în următorul sezon de încălzire;

- potrivit declarațiilor inculpatului ***** din cadrul ședinței de judecată, acesta nu a avut o careva comunicare cu ***** sau ***** cu privire la cererea SRL „Sevacons” în perioada indicată de organul de urmărire penală. În același timp, conform rechizitoriului, nu este indicat când anume ar fi avut loc pretinsele discuții, nu este indicat cum au avut loc aceste discuții, unde ar fi avut loc, or din expresia „a intervenit pe lângă *****” nu este certă modalitatea faptică de săvârșire a pretinselor acțiuni.

În același timp, conform materialelor cauzei penale, nu se regăsesc careva probe care ar confirma cele imputate lui *****. Din alt punct de vedere, ar fi lipsite de logică înfăptuirea de către ***** a unor discuții în biroul de serviciu, unde se mai aflau doi colegi, precum și acest fapt poate fi verificat prin ridicarea înregistrărilor video a camerelor de luat vederi din coridorul comun al etajului 2 a sediului Direcției salvatori și pompieri din str. Iacob Hîncu, 3 mun. Chișinău, intrarea în sediu și a străzii, inclusiv de pe camerele IDIS Viitorul de vizavi.

Mai mult, prin procesele-verbale de ridicare a informației de la operatorii de telefonie mobilă, raportul analizei operaționale întocmit de Secția analitică a SPIA și raportul analitic din 27.10.2017 întocmit de Centrul de analiză a informațiilor al INI al IGP (Voi. I, f.d. 95, Voi. I, f.d. 109-110) doar se confirmă declarațiile date de ***** cu privire la caracterul comunicărilor telefonice cu ***** pe linia de serviciu, reieșind din specificul de activitate, nefiind prezent un careva conținut care să confirme învinuirea imputată.

Pe de altă parte, faptul comunicării lui ***** cu ***** confirmă ipoteza unui scenariu de escrocherie cu folosirea situației de serviciu, având în vedere că conform declarațiilor lui ***** , ***** era bine cunoscut cu procedurile interne din cadrul Direcției salvatori și pompieri, activând în cadrul acesteia în perioada anilor 2007-2013 conform fișei personale (Voi. IV, f.d. 118) și avea motiv să-i facă un deserviciu lui ***** din motivul acțiunilor cu caracter defavorabil în raport cu acesta, ținând cont de cumulul de situații neplăcute create de conducere în adresa lui ***** ca rezultat al revenirii lui ***** de la studii acesta a fost retrogradat în funcție de inspector superior la sector din aparatul central, precum și aprecierea cunoștințelor în cadrul evaluării anuale la începutul lunii decembrie 2016 (06.12.2016).

În acest sens, conform materialelor cauzei penale, punctul de pornire a atitudinii nebinevoitoare din partea lui ***** a început odată cu depunerea sesizării SRL „Conrep” la Direcția salvatori și pompieri din data de 16 noiembrie 2016 (Voi. VI, f.d. 94), care a fost soluționată în sens defavorabil pentru SRL „Lismedfarm” de către ***** (Voi. VI, f.d. 95-96, 99), ceea ce l-a afectat pe ***** , având în vedere că acesta a coordonat pozitiv construirea unei anexe de către „Lismedfarm” la construcția din str. Muncești 167A, mun. Chișinău.

Tot cu referire la motivele de ostilitate ale lui ***** , trebuie să menționăm că în luna ianuarie 2017 de către SRL „Conrep” a fost depusă o cerere din 10.01.2017 (Voi. VI, f.d. 100) prin care a fost solicitată anularea coordonării efectuate de ***** , care a fost admisă conform unei decizii a Direcției salvatori și pompieri din 01.02.2017 (Voi. VI, f.d. 101-102), fiind prejudiciate interesele acestuia, care a fost sancționat disciplinar conform Ordinului de sancționare disciplinară nr. 29EF din 02.03.2017 (Voi. VI, f.d. 120-122), în baza raportului lui ***** din 01.02.2017 pe numele șefului SPC și SE general-maior al s/salvare Mihail Harabagiu (Voi. yi, f.d. 126-127) și explicațiilor din data de 06.02.2017 (Voi. VI, f.d. 131-133).

În aceeași perioadă de timp, situația creată a creat premise defavorabile pentru înrăutățirea relațiilor de serviciu ale lui ***** si șeful acestuia Iasciuc Emilian, care poate fi scos în evidență din explicațiile acestora la etapa anchetei de serviciu în cadrul Serviciului PC și SE (Voi. VI, f.d 130, 131-133), ceea ce confirmă declarațiile lui ***** în cadrul ședinței de judecată.

Nici sub acest aspect instanța de fond nu a motivat sentința de încetare, deși în asemenea circumstanțe, rezultă clar lipsa faptului infracțiunii.

După cum a declarat inculpatul ***** în cadrul ședinței de judecată, acesta nu a transmis lui ***** și nici altor persoane documentația de proiect și nici nu a cerut sau primit careva bani de la ***** sau alte persoane.

Mai mult potrivit declarațiilor din cadrul ședinței de judecată, ***** nu avea obligația de a transmite documentația de proiect solicitantului, iar conform pct. 3 din Ordinul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale nr. 260 din 16.12.2014 cu privire la instituirea și funcționarea ghișeelor unice pentru eliberarea actelor permissive în domeniul apărării împotriva incendiilor în subdiviziunile SPC și SE, acest proces de predare ținea de competența exclusivă a persoanei responsabile de ghișeul unic, care asigura schimbul de documente dintre ghișeu (amplasat la nivelul 1 la intrarea în sediu) și biroul de serviciu nr. 7 (unde activa ***** , amplasat la etajul 2).

În ceea ce privește cererea SRL „Sevacons”, aceasta a fost examinată favorabil, în termen rezonabil. Conform uzanțelor, ***** a aplicat sigila dreptunghiulară pe fiecare filă, a contrasemnat pe cererea solicitantului faptul examinării și a amplasat cererea și documentația de proiect pe colțul mesei adiacente, care urma să fie preluată de către persoana responsabilă de la ghișeu, conform uzanțelor interne. În perioada imediat următoare, precum și până în luna iulie 2017, de către persoana responsabilă la ghișeu nu a fost reclamată dispariția unui proiect sau careva neregularități privind circuitul documentelor.

A demonstrat faptul că ***** obișnuia să intre la Direcția salvatori și pompieri pentru necesități de serviciu, inclusiv relații de prietenie cu unii foști colegi, în special șefa cancelariei, care ipotetic putea organiza o înșelăciune, inducând în eroare pe ***** , precum că se cunoaște cu ***** și ar putea soluționa problema acestuia, reieșind din faptul accesării fără dificultate a registrului electronic al cererilor sau prin rugarea persoanei din cancelarie în scopul aflării executorului cererii SRL „Sevacons” și ținerea la control a procesului de coordonare. Din declarațiile lui ***** și a specialistului Vieru Dmitri rezultă că biroul de serviciu nr. 7 nu era încuiat pe perioada zilei de muncă, astfel încât în interiorul acestuia puteau intra și alte persoane, chiar în lipsa salariaților din acel birou.

Cu referire la declarațiile lui ***** , cererea urma să fie transmisă de către persoana de la ghișeu în cancelarie, la o altă persoană, iar documentația de proiect să fie transmisă solicitantului.

Cele descrise se confirmă prin înscrisurile corespunzătoare de la ghișeu și din cancelarie, or examinând materialele cauzei penale și anume Registrul actelor de intrare a ghișeului unic a Direcției salvatori și pompieri pentru anul 2016, filele care confirmă faptul că cererea SRL „Sevacons” din 09.12.2016 a fost înregistrată corespunzător de către funcționarul de la ghișeu, în rubrica menținutului fiind indicat „DSP 240+” (Voi. III f.d. 140-141), precum și Registrul actelor de intrare a Direcției salvatori și pompieri pentru anul 2016, filele cu conținutul cererii nr. 5/1054 care confirmă faptul că cererea SRL „Sevacons” din 09.12.2016 a fost înregistrată și examinată corespunzător de către persoana din

cancelarie, în rubrica privind executarea documentului fiind indicat „Coord. 073 din 20.12.2016” (Voi. III f.d. 163-164).

În același timp, cu referire la acțiunile organului de urmărire penală, prin Procesul-verbal de cercetare din 05.02.2018 se confirmă faptul că cererea SRL „Sevacons” din 09.12.2016 a fost examinată conform procedurilor interne ale Direcției salvatori și pompieri în mod corespunzător, nefiind constatate careva deficiențe (Voi. III f.d. 190) și Procesul-verbal de cercetare din 05.02.2018 se confirmă faptul că în Registrul actelor de intrare și în Registrul de la ghișeu cererea SRL „Sevacons” din 09.12.2016 a fost examinată conform procedurilor interne ale Direcției salvatori și pompieri în modul stabilit, nefiind constatate careva obiecții (Voi. III f.d. 104), ceea ce confirmă declarațiile lui ***** în cadrul audierii acestuia.

În acest sens, menționează că Registrul de evidență a cererilor Direcției salvatori și pompieri, gestionat exclusiv de șefa cancelariei conține înscrierea corespunzătoare privind coordonarea proiectului cu nr. 073 din 20.12.2016.

Prin procesele-verbale de cercetare a materialelor de serviciu, ridicate de la locul de muncă al inculpatului *****, materialul nr. 5/1054 din 09.12.2016, copia registrului de evidență a cererilor la ghișeu unic, copia registrului de evidență a coordonărilor compartimentelor de proiect, copia registrului de evidență a documentelor recepționate, cereri, Direcția salvatori și pompieri (Voi. III, f.d. 109-110, 135-189) nu se confirmă careva fapte care ar demonstra săvârșirea faptei prejudiciabile imputate.

Subsecvent, conform proceselor-verbale de cercetare a materialelor ridicate (Voi. III, f.d. 104, 190) în pofida faptului tentativei probării vinovăției lui ***** se demonstrează contrariul - nevinovăția acestuia, or din analiza celor menționate se demonstrează că cererea SRL „Sevacons” nr. 5/1054 din 09.12.2016 a fost examinată corespunzător, nefiind constatate careva deficiențe, ceea ce confirmă declarațiile inculpatului în cadrul audierii acestuia.

Astfel, reiesind din declarațiile lui *****, coroborat situației analizate, este paradoxală omiterea unei nereguli de două persoane distincte (persoana de la ghișeu și persoana din cancelarie), care au făcut însemnări în două registre diferite (Registrul din cancelarie și Registrul de la ghișeu), dar nu au semnalat careva nereguli, dar impută vinovăția privind pretinsa transmitere a proiectului de către ***** unei terțe persoane, în situația audierii în calitate de martor.

Conform declarațiilor lui ***** este cert că acesta nu acuză pe nici o persoană în săvârșirea pretinsei fapte prejudiciabile, însă având în vedere incidentul produs în luna decembrie 2010, când din sertarul mesei de serviciu de la ***** a dispărut portmoneul în care erau bani, acte, cârduri, inclusiv legitimația de serviciu, precum și faptul că biroul de serviciu al lui ***** era comun cu încă două persoane, a existat probabilitatea ca o persoană neautorizată

să profite de această situație în sensul creării unei situații neplăcute cu efect de inerție în defavoarea acestuia. In caz contrar, care ar fi fost raționamentul lui ***** de a săvârși o faptă prejudiciabilă în condițiile imputate, dacă acesta a acționat corespunzător, conform prevederilor actelor normative și uzanțelor interne, fapt confirmat de actele procesuale corespunzătoare ale organului de urmărire penală, inclusiv monitorizarea video a sediului Direcției salvatori și pompieri.

Totodată, ***** nu avea responsabilitatea de a păstra documentația de proiect în mod securizat (safeu, etc.), inclusiv lipsa un mecanism intern instituționalizat de administrare a circulației a documentației de proiect între biroul de serviciu și ghișeul unic.

Or, așa cum a declarat ***** , era prevăzut doar mecanismul de semnare a confirmării cererii de la cancelarie în registrul de evidență a cererilor Direcției salvatori și pompieri, pe când circuitul documentației de proiect, ca anexă la cereri, era asigurat de persoana de la ghișeu, fără să fi fost reglementat cumva sau să existe careva înscrisuri în careva registre. Cu referire la speță, ***** avea obligația de a examina corespunzător și în termen a cererii SRL „Sevacons”, nu și a elementelor legate de completarea cererii, achitarea serviciilor cu plată, precum și predarea documentației de proiect.

În același timp, cu referire la corectitudinea administrării circuitului de documente la ghișeul unic și în cancelarie, menționăm că din analiza cererii SRL „SEVACONS” nr. 5/258 din 18.07.2017 (Voi. VI, f.d. 185) și cererea SRL „SEVACONS” nr. 5/796 din 30.10.2017 (Voi. VI, f.d. 194) în adresa Direcției salvatori și pompieri, care demonstrează că pe cereri nu este înscris textul „am primit actul/avizul solicitat, etc. cu semnătura solicitantului” așa cum este indicat de actul de acuzare, or acest lucru nu este reglementat expres în Regulamentul de prestare a serviciilor publice, respectiv, nu în toate cazurile era aplicată uzanța descrisă de persoanele audiate de organul de urmărire penală. Din alt punct de vedere, cele menționate nu pot fi imputate lui ***** , care țin de atribuțiile persoanei responsabile de la ghișeu.

Și în pofida faptului invocării de către partea apărării a probelor și argumentelor care demonstrează lipsa pretensei fapte prejudiciabile și necesitatea adoptării unei sentințe de achitare cu reabilitarea deplină a lui ***** , instanța de judecată nu a motivat motivele respingerii soluției invocate de apărare.

Având în vedere omisiunea descrisă, precum și nesoluționarea chestiunii referitoare la existența/inexistența pretensei fapte prejudiciabile, sentința contestată este viciată în aspectul motivării soluției adoptate, ceea ce reclamă repararea erorii judiciare admise de către instanța de recurs prin casarea integrală a acesteia.

4. În cadrul ședinței instanței de recurs *procurorul participant****** a susținut recursul declarat și a solicitat admiterea acestuia în sensul declarat și respingerea recursului avocatului inculpatului or acesta este unul neargumentat.

Inculpatul ***** nu a susținut recursul declarat de către procuror și a solicitat respingerea acestuia ca nefondat și admiterea recursului înaintat de avocatul său pe motivele invocate.

Avocatul ***** nu a susținut recursul declarat de către procuror și a solicitat respingerea acestuia ca nefondat și admiterea recursului înaintat în interesele inculpatului.

5. Colegiul Penal, audiind participanții la proces, examinând materialele cauzei penale, consideră necesar de a admite recursul acuzatorului de stat și cel al avocatului inculpatului, casează sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 18 aprilie 2023, cu remiterea cauzei penale la rejudecare în instanța de fond în alt complet de judecată, din următoarele considerente:

Conform art. 449 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța admite recursul și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de fond dacă este necesară administrarea de probe suplimentare.

Conform art. 449 alin. (2) Cod de procedură penală, adoptarea deciziei și întocmirea acesteia se efectuează în conformitate cu prevederile art. 417 și 418, care se aplică în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 437 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs: sentințele pronunțate de judecătoria privind infracțiunile ușoare pentru săvârșirea cărora legea prevede în exclusivitate pedeapsa non privativă de libertate.

Ținând cont de particularitățile recursului împotriva sentințelor pentru care nu este prevăzută calea de atac apelul, instanța de recurs la judecarea recursului nu poate controla fondul cauzei, ea trebuie să accepte constatarea de fapt stabilită de instanța de fond.

În cauza Tierce s.a. versus San Marino, 2000, Curtea a indicat că instanțele de recurs în cazul în care nu este prevăzută calea de atac a apelului, au obligația de a examina o cauză în fapt și în drept și nu pot preceda la o apreciere globală asupra vinovăției sau nevinovăției inculpatului, fără a-l asculta și fără a evalua în mod direct elementele de probă prezentate de părți.

Conform art. 101 alin. (1) și (4) Cod procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

În conformitate cu art. 384 alin. (3) Cod procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.

Conform art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) Cod procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Potrivit art. 394 alin. (1), pct. 1) și 2) Cod procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe.

6. Așa dar, instanța de recurs reține că organul de urmărire penală a înaintat învinuirea inculpatului ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), 324 alin. (4) Cod penal al Republicii Moldova – *săvârșirea prin participatie a coruperii pasive, după următorii indici: pretindere și primire prin mijlocitor, de către o persoană publică de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine, pentru a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, săvârșite în proporții care nu depășesc 100 unități convenționale.*

Instanța de fond a dispus a încetat procesul penal de învinuire a lui***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (2), 324 alin. (4) Cod penal, în temeiul art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, pe motiv că există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

Instanța de recurs nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare, bazându-se exclusiv pe lucrările primei instanțe, care conțin declarațiile martorilor și ale inculpatului din același dosar, în temeiul cărora a fost achitat/încetat de prima instanță.

Administrarea respectivelor mijloace de probă se desfășoară după regulile generale prevăzute pentru prima instanță, fiind aplicat principiul nemijlocirii, ce permite instanței să perceapă direct faptele și împrejurările relatate de părți sau martori, precum și reacțiile acestora la întrebările adresate.

Celelalte declarații și probe materiale în acuzare examinate în prima instanță, urmează în mod obligatoriu să fie verificate prin citirea lor în ședința de judecată a instanței de apel de către procuror.

Instanța de recurs, după o hotărâre de achitare/încetare pronunțată de prima instanță, poate din oficiu să verifice probele administrate de prima instanță, însă fără a înrăutăți situația inculpatului.

În cadrul ședinței de judecată în instanța de recurs a constatat că instanța de fond încetat procesul penal de învinuire a lui***** în comiterea infracțiunii

prevăzute de art. art. 42 alin. (2), 324 alin. (4) Cod penal din motiv că există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

Însă la caz, Colegiul consideră că instanța de fond nu a dat o apreciere probelor prezentate de acuzatorul de stat, și fără a da apreciere și a le analiza a emis o sentință de încetare a procesului penal.

7. Astfel, din cele menționate rezultă că instanța de fond nu apreciat probele conform art.101 Cod de procedură penală, care prevede că fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Colegiul Penal raportând cele menționate supra la speța supusă examinării constată că acuzatorul de stat contestă cu recurs, legalitatea și temeinicia sentinței primei instanțe prin care se solicită pronunțarea unei sentințe de condamnare în privința inculpatului***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (2), 324 alin. (4) Cod penal.

Reieșind din procedura de judecare a recursului, instanța de recurs notează că în acest context nu poate fi controlat fondul cauzei, or, instanța de recurs trebuie să accepte constatarea de fapt stabilită de instanța de fond.

Tot în acest context, urmează a fi notat faptul că prin recursul declarat de acuzatorul de stat se contestă o sentință de achitare a inculpatului, în acest sens fiind imperativă audierea inculpatului și a martorilor, cercetarea probelor și întocmirea procesului-verbal al ședinței de judecată în conformitate cu prevederile art. 336 Cod procedură penală, acțiuni care nu pot fi întreprinse la judecarea recursului, respectiv, instanța de recurs nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare bazându-se exclusiv pe lucrările primei instanțe, care conțin declarațiile martorilor și ale inculpatului din același dosar, în temeiul cărora instanța de fond a dispus achitarea inculpatului pe motiv că faptele imputate nu întrunesc elementele componente de infracțiune.

Totodată, instanța de recurs notează că în jurisprudența CEDO s-a statuat că dreptul de acces la o instanță acoperă și dreptul de a introduce apel sau recurs, în măsura în care astfel de căi de atac sunt reglementate de legislația națională.

8. Potrivit art. 119 din Constituție, împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și organele de stat competente pot exercita căile de atac, în condițiile legii.

Căile de atac reprezintă mijloace procedurale, prin intermediul cărora părțile interesate au posibilitatea de a solicita și obține casarea hotărârilor judecătorești neîntemeiate sau ilegale.

Astfel, modul în care este reglementat controlul judiciar efectuat de către instanțele de apel și de recurs creează condiții pentru repararea greșelilor comise

de prima instanță, rămânând în autoritatea lucrului judecat doar hotărârile legale și întemeiate.

De asemenea, finalitatea și rațiunea căilor de atac constituie și asigurarea aplicării uniforme a legilor de către toate instanțele judecătorești.

În conformitate cu art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenția Europeană pentru apărarea Drepturilor Omului și a libertăților fundamentale, 1. Orice persoană declarată vinovată de o infracțiune de către un tribunal are dreptul să ceară examinarea declarației de vinovăție sau a condamnării de către o jurisdicție superioară. Exercitarea acestui drept, inclusiv motivele pentru care acesta poate fi exercitat, sunt reglementate de lege. 2. Acest drept poate face obiectul unor excepții în cazul infracțiunilor minore, definite prin lege, sau când cel interesat a fost judecat în primă instanță de către cea mai înaltă jurisdicție ori a fost declarat vinovat și condamnat ca urmare a unui recurs împotriva achitării sale.

În jurisprudența CEDO, în cauza Krombach vs Franța, 13 mai 1991, Curtea a menționat că statele contractante dispun în principiu de o marjă largă de apreciere în determinarea exercitării dreptului stabilit de articolul 2 al Protocolului 7 la Convenție. Astfel, rejudecarea de către o instanță superioară a condamnării ori a pedepsei aplicate poate implica ambele aspecte, atât fondul cauzei, cât și chestiunile de drept, ori limitată numai la examinarea dreptului. Totuși, orice restricție conținută în legislația națională ce ține de dreptul la rejudecarea cauzei menționată în acest articol trebuie, prin analogie cu dreptul de acces la un tribunal conținut în articolul 6 paragraf 1 din Convenție, să urmărească un scop legitim și să nu pună în discuție însăși esența acestui drept.

Colegiul Penal reieșind din limitele judecării recursului constată că la această etapă, instanța de recurs nu este abilitată cu dreptul de a audia inculpatul și martorii, de a cerceta probe și de a întocmi proces-verbal al ședinței de judecată, iar în vederea creării părții acuzării și părții apărării condițiile necesare pentru cercetarea multilaterală și în deplină măsură a circumstanțelor cauzei, deoarece audierea inculpatului și a martorilor este o procedură obligatorie prin prisma prevederilor art. 6 din Convenția Europeană pentru apărarea Drepturilor Omului și a libertăților fundamentale, în cazul în care se dispune condamnarea persoanei după o sentință de achitare/încetare se impune adoptarea soluției prevăzute de art. 449 alin. (1), pct. 2), lit. c) Cod procedură penală, și anume dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de fond dacă este necesară administrarea de probe suplimentare.

La rejudecarea cauzei, instanța de fond urmează să țină cont de împrejurările expuse, să judece cauza în strictă conformitate cu legea și să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

Călăuzindu-se de prevederile art. 449 alin. (1) pct. 2) lit. c), art. 417-418 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău, -

DECIDE :

Admite *recursul procurorului în Procuratura Anticorupție ***** și recursul avocatului ***** în interesele inculpatului ******, declarate împotriva sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 18 aprilie 2023, casează sentința atacată integral, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de fond în alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul pronunțării.

Președintele ședinței

Mânăscurtă Igor

Judecător

Robu Oxana

Judecător

Teleucă Stelian